

I tromesečje

6.1.2024.

1. DOBRA CRKVA

*I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici,
i u lomljenju hleba, i u molitvama. (Dela 2,42)*

Dobra i zdrava crkva je ona crkva koja se drži osnovnih biblijskih načela i čini sledeće:

Poštuje Boga
Evangelizira
Pučava vernike
Širi ljubav

I poput prve crkve, trebali bismo i mi danas da činimo isto.

Poštovanje Boga. Treba da se sastajemo da poštujemo Boga zajedno, da učestvujemo u hrišćanskom zajedništvu, u lomljenju hleba, u molitvi i slavljenju. (Dela 2,42.47) Bog mora da bude u središtu svega što činimo u crkvi.

Evangelizacija. I dok drugima propovedamo Radosnu vest o Isusu Hristu, Bog će umnožavati broj vernika Crkve. (stih 47) Svi možemo da učestvujemo u objavljivanju Božje reči sklapanjem novih prijateljstava, davanjem knjiga, DVD-ja ili traktata koji govore o Bogu i Isusu Hristu.

Poučavanje vernika. Treba da budemo poučljivi i postojani u apostolskoj nauci. Biblija je puna uputstava za svakodnevni hrišćanski

život, pa bi trebalo da iskoristimo svaku priliku da naučimo nešto novo i primenimo to u životu, a takođe i da poučavamo druge.

Ljubav. Ljubav se najbolje pokazuje kroz brigu za potrebe drugih i zato će svo naše propovedanje rečima imati silu tek kada naša dobra dela učinjena iz ljubavi prema Bogu i drugim ljudima potvrde ono što govorimo.

Pošto svaka pozitivna promena u našem karakteru, stavovima i delima ima svoju osnovu u našem odnosu prema Bogu i delovanju Njegove sile u nama, neka nam On omogući da danas primimo novi život i motivaciju da svoju crkvu učinimo istinskim svedokom Njegove ljubavi prema čoveku.

13.1.2024.

2. REČI SVETLA

JA SAM VIDELO SVETU. JOVAN 8,12

Isus, učitelj iz gradića Nazareta, tvrdio je da je svetlost sveta. Bila je to neverovatna tvrdnja čoveka iz Galileje u prvom veku nove ere, iz zabitog područja Rimskog carstva. To područje nije se moglo pohvaliti da ima neku zavidnu kulturu i iz njega nije proizašao neki poznati filozof, naučnik, pisac ili umetnik.

Štaviše, Isus je živeo pre pronalaska štampane knjige, radija, televizije i interneta. Kako je mogao da očekuje da će se Njegove ideje i nauka koju je promovisao objavljivati i proširiti po celom svetu? Reči koje je izgovarao prepuštene su sećanju Njegovih sledbenika. I tada je Svetlo sveta bilo ugašeno tamom, barem je tako izgledalo.

Vekovima kasnije još uvek zapanjeni čujemo Isusove reči, koje je Njegov Otac čudesno sačuvao. One nas izvode iz tame u svetlo Božje istine. Time se ispunjava obećanje: »Ko ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati videlo života.« (stih 12)

Ohrabrujem vas da čitate Isusove reči zabeležene u Jevanđeljima. Razmišljajte o svemu što pročitate. Neka vam te reči prožmu um i promene život. Uskliknućete baš kao i Isusovi savremenici: »Nikada čovek nije tako govorio kao ovaj čovek!« (Jovan 7,46)

20.1.2024.

3. NA KOLENIMA

DA VAM SE NE DOSADI MOLITVA; I STRAŽITE U NJOJ SA ZAHVALJIVANJEM. KOLOŠANIMA 4,2

Jedan autor zabeležio je svoje razmišljanje:

Oba me kolena jako bole, i ne mogu da ustanovim od čega. Nisam učinio ništa čime bih ih ozledio ili prouzrokovao upalu. Ili jesam? Setio sam se da sam pre nekoliko dana radio na zidovima kuće, čistio ih i pripremao za krečenje. I posle toga sve sam okrećio. Sve vreme sam stajao na kratkim lestvama da bih dosegao vrh, pa sam kolena pritiskao o lestve da bih zadržao ravnotežu. Ja sam se, takoreći, podupirao kolenima.

I tada mi je došla na um misao: Kada su me poslednji put zbolela kolena jer sam dugo klečao u molitvi? Bilo je to jako davno.

Iako je tačno da se mnogi mole, a ne kleče, pitanje koje sam sebi postavio posramilo me je. Bez obzira jesmo li na kolenima, stojimo ili sedimo, koliko se često molimo da nas ona podupre i ojača? Pomoć ćemo naći na mnogim stranama: kod prijatelja, lekara, u knjigama, ali nema bolje potpore i snage od one koju dobijamo od Boga kada Mu se molimo.

»Neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoći«, kaže Apostol Jakov. (Jakov 5,16) U molitvi se nalazi božanska snaga. Zato, trebalo bi da istrajemo u molitvi: »Da vam se ne dosadi molitva; i stražite u njoj sa zahvaljivanjem.« Kološ. 4,2

Kada kleknem pred svoga Gospoda, mogu da osetim Njegovu prisutnost, a teret mnogih briga i žalosti čini se da je lakše nositi.

27.1.2024.

4. JASAN POZIV

A SAMUILO ODGOVORI: »GOVORI, ČUJE SLUGA TVOJ!«

U životu svakog iskrenog hrišćanina dođe vreme kada treba odlučiti o budućnosti u kojoj će služiti Bogu ili nekim svojim planovi-

ma. Često se događa da se ono što je neko kao student odabrao, tokom godina promeni. Čuo je određeni poziv od Boga da se posveti nečem što nije planirao ranije.

Želeći da pomogne svom narodu da sazna čistu i pravu istinu o hrišćanstvu, jedan mladić, sa već završenim fakultetom, napustio je svoje stečeno zvanje i posvetio se propovedanju Jevanđelja narodu u kojem je rođen i odrastao. Nije mu bilo lako, ali znao je da su sve plemenite stvari u životu i te kako teške, pa je prihvatio poziv koji mu je Bog uputio, da napusti svoje zvanje i posveti se poslu za koji se nije školovao. Svesrdno se prihvatio posla na koji ga je Bog uputio.

Poslušnost Božjem pozivu odgovoran je postupak, ali blagosloven. Biti pod Božjim vođstvom bolje je nego biti na najvećem društvenom položaju stečenom uspešnim školovanjem.

Iskustvo mladoga Samuila koga je Bog pozvao slično je iskustvu mnogih koji su se odazvali Božjem pozivu da služe Jevanđeljem svojem narodu: »Govori, čuje sluga Tvoj!«

Možemo li i mi danas da odgovoriti sa istim uverenjem Bogu kad nas poziva? Ili ćemo se oglušiti na Njegov poziv izgovorima da nismo školovani za takav poziv ili se ne osećamo odgovornima za narod kojem bismo trebali da služimo?

Neka nas Bog učini korisnim slugama Svog Jevanđelja da bismo Ga proslavili i objavili spasenje blišnjima.

3.2.2024.

5. PATIMO SA ONIMA KOJI PATE

SATRVEN SAM ŠTO JE KĆI NARODA MOJEGA SATRVENA. JEREMIJA 8,21

Dnevne novine svakodnevno nas podsećaju na svet pun ljudi koji pate. Suša je opustošila svu letinu i ljudi su ostali bez ikakvih sredstava za iduću godinu. Poplava je odnela mnoge kuće i usmrtila mnoge stanovnike sela. Dva broda su se sudarila i preko hiljadu ljudi je izgubilo život. Teroristi ubijaju nedužne ljude. Jedan otac poubijao je celu svoju porodicu. Razvedeni roditelji na sudu se bore za zbnjenu

decu. Kako možemo pomoći ljudima koji pate i satrveni su?

Prorok Jeremija je plakao, ne zbog onog što se već dogodilo, nego zbog onog što je znao da će se dogoditi njegovom narodu. Video je kako su ljudi zatvorili i okamenili svoja srca za istinu. Zbog toga je bio zabrinut za ljude, za mlade i stare, koje je svakodnevno posmatrao. Znao je da se približava dan kada će navaliti neprijateljska vojska, ubijati i pljačkati, odvoditi ljude u ropstvo. Kada je razmišljao o onome što će se dogoditi, plakao je. Toliko je plakao da su ga prozvali »plačućim prorokom«.

Patite li i vi zbog patnji drugih ljudi? Dira li vas kada ste svesni neke velike tragedije koja je zahvatila svet, makar i daleko od vas? Ako vas to ne dira, zamolite Boga da vam omekša srce i doda saosećanja za patnje drugih. Zatim učinite nešto što će im pomoći. Neka da se možete samo moliti za njih. Drugi put možete pomoći možda novčanim prilozima. Ako stvarno patite sa onima koji pate, želećete da učinite nešto u Isusovo ime. Možda će vas to stajati vaše ušteđevine ili dragocenog vremena, ali tako ćete barem malo pomoći onima koji pate.

10.2.2024.

6. GNEV ILI ODOBRAVANJE

I BOG VIDE DELA NJIHOVA, GDE SE VRATIŠE SA ZLOGA PUTA SVOJEGA; I RASKAJA SE BOG ODA ZLA KOJE REČE DA IM UČINI, I NE UČINI. JONA 3,10

Kako se ponašamo kada Bog pokazuje milost ljudima za koje smatramo da zaslužuju kaznu? Ako smo kivni i ljuti, time pokazujemo da smo zaboravili koliko je Bog nama oprostio.

Pošto se prorok Jona odazvao Božjem drugom pozivu da propoveda Ninevljanima Božji sud (Jona 3,14), narod toga grada obratio se od svojih zala pa ih Bog nije uništio. (stih. 10.) Međutim, Božja milost razgnjevila je Jonu. Rekao je Bogu da je znao da će se to dogoditi, zato je u početku i pobjegao u Tarsis. »Jer znah da si ti Bog

milostiv i žalostiv, spor na gnev i obilan milosrdem, i kaješ se oda zla.« (Jona 4,2)

Međutim, Bog je odgovorio Joni: »A Meni da ne bude žao Ninevije, velikoga grada, u kom ima više od sto i dvadeset tisuća ljudi koji još ne znaju šta je desno šta li levo, i mnogo stoke?« (4,11)

Božja čudesna milost veća je nego svi naši gresi. »Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božij, Ne od dela, da se niko ne pohvali.« (Ef. 2,8) Zbog neverovatne milosti koju nam je Bog pokazao, treba da budemo »jedan drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio nama.« (4,32)

Umesto da se gnevimo jer je Bog pokazao svoju milost i blagonaklonost drugima, treba to da odobravamo.

17.2.2024.

7. PRAVO PITANJE

**I IZVEDAVŠI IH NAPOLJE REČE: GOSPODO! ŠTA MI TREBA
ČINITI DA SE SPASEM? A ONI REKOŠE: VERUJ GOSPODA
ISUSA HRISTA I SPAŠĆEŠ SE TI I SAV DOM TVOJ.
DELA 16,30.31.**

Postaviti pravo pitanje isto je tako važno kao i dati pravi odgovor. A ipak kako je samo lako preteći Božjega Duha kada razgovaramo s nevernikom o Isusu Hristu, nudeći mu »pakete« odgovora pre nego što smo saslušali njegova pitanja.

Upravo to se dogodilo pre nekoliko godina kada je neko na zidu zgrade u središtu grada napisao reči: »Hristos je odgovor!«

Apostol Pavle i njegov saradnik Sila bili su bačeni u tamnicu zbog propovedanja Jevandelja, i svojim ponašanjem i onime što se dogodilo podstakli su važno duhovno pitanje koje im je postavio tamničar. Pitanje je postavljeno ne zbog toga jer su mu propovedali osnove hrišćanske vere, već zato što su pevali Bogu na slavu i molili Mu se. I kad je zemljotres otvorio vrata tamnice i raskinuo okove, tamničar je bio spreman da se ubije, iz straha da će biti ubijen ako zatvorenici pobegnu. Međutim, Pavle i Sila su ga u tome sprečili, jer su odabrali

da ostanu u tamnici zbog njega. I posle toga tamničar je uzviknuo: »Gospodo, šta mi treba činiti da se spasem?«

I danas, kao i tada, Božji Duh navešće ljude da postave prava pitanja i tada će biti spremni da prihvate pravi odgovor, a on je vera u Isusa Hrista, jedinog Spasitelja.

Propovedajmo istinu o Isusu Hristu i pokažimo Njegovu ljubav.

24.2.2024.

8. NE MOŽE SE SAKRITI

I USTAVŠI ODANDE OTIDE NA KRAJEVE TIRSKE I SIDONSKE, I UŠAVŠI U KUĆU ŠĆADIJAŠE DA NIKO NE ČUJE ZA NJ; I NE MOŽE SE SAKRITI. MARKO 7,24

Najvredniji i najskuplji izvozni proizvod Bugarske je ružino ulje. Na taj se proizvod plaća velika carina pri izlasku iz zemlje. Neki turista koji nije hteo da plati izvoznu carinu, pokušao je da izbegne carinski pregled, pa je sakrio dve bočice dragocenog ružinog ulja u torbu. Verovatno se u torbi nekoliko kapi prolilo iz bočice. Kada je turista stigao do železničke stanice, miris ružinog ulja proširio se svuda, što je ukazivalo na skriveno blago. Carinici su odmah znali da je čovek hteo da izbegne plaćanje carine pa su zaplenili skupoceno ulje.

Gospoda Isusa takođe ne možemo sakriti. Ljudi su se stalno gurali oko Njega da čuju Njegove reči, da se okoriste Njegovim delima milosti i da im On pomogne u nevolji svojim saosećanjem.

Pošto se Isus vratio svom nebeskom Ocu, nastavio je i dalje da deluje kroz svoje učenike. Ljudi su shvatili da su učenici bili sa Isusom. (Dela 4,13) Njihovo ponašanje i odnosi sa drugima odisali su istinskom vezom sa Isusom Hristom.

Živate li vi potpuno za Isusa Hrista? Pokazuje li se Isusova ljubav u vašem životu tako da oni koji vas poznaju shvataju da ste pravi sledbenik Onoga koji se ne može sakriti? Ako je tako, svet će odmah uvideti da ste na Božjoj strani, u Njegovoj službi. Kad smo nasamo

sa Isusom i učimo od Njega iz dana u dan, ljudi će uskoro videti da smo drugačiji u držanju, delima i rečima.

Neka nas Bog i danas još više osposobi da dostojno predstavljamo Isusa Hrista, rečima i delima.

2.3.2024.

9. BUDIMO UZOR

PASITE STADO BOŽIJE, KOJE VAM JE PREDATO, I NADGLEDAJTE GA, NE SILOM, NEGO DRAGOVOLJNO, I PO BOGU, NITI ZA NEPRAVEDNE DOBITKE, NEGO IZ DOBRA SRCA; NITI KAO DA VLADATE NARODOM; NEGO BIVAJTE UGLEDI STADU; 1. PETROVA 5,2-3

Lavica je u zubima donela svojim mladim lavićima živu gazelu i ispustila je pred njih. Pošto su lavići nekoliko puta neuspešno napali gazelu koja je pokušavala da pobegne, lavica se umešala i pokazala im kako treba da uhvate svoj ručak.

Kada sretnu promotera osiguravajućeg društva koji nudi životno osiguranje, ljudi njegove reči shvataju ozbiljnije kada sopstvenim primerom pokaže da i on ima isto osiguranje, odnosno veruje u njega i oslanja se na njega.

Ako želimo druge da poučimo o tome kako upoznati Boga i služiti Mu, ne možemo dovoljno da naglasimo važnost i snagu ličnog primera. Na takav su način Isus i apostoli prenosili poruku Jevanđelja. Njihova se poslušnost Bogu videla u svakodnevним životnim okolnostima koje su svi mogli da razumeju i prihvate.

Najlakše se uči na primeru. Apostol Pavle je spomenuo Solunjanima, da su postali ugled svim vernicima u Makedoniji i Ahaji primivši Reč s radošću. (1. Solunjanima 1,6.7)

Vođstvo je nešto više od onoga što automatski ide uz ime kao što su otac, majka, pastor, sveštenik, učitelj. Oni koji žele druge da vode i poučavaju, moraju na prvom mestu da budu dobar primer i uzor

u svemu. Uzalud divna propoved i plemenite reči, ako ne pokažemo ličnim primerom ono što govorimo i poučavamo.

9.3.2024.

10. POGREŠNA VRATA

JER VLADIKA TREBA DA JE BEZ MANE, KAO BOŽIJ PRISTAV; TITU 1,7

Jedne novine izvestile su o zanimljivom događaju na pogrebu ratnog veterana. Vojnici, prijatelji preminulog, učestvovali su u obredu. Zamolili su sveštenika da ih dovede do kovčega pored kojeg će provesti kratko vreme u tišini. Posle toga sveštenik je trebalo da ih odvede napolje kroz bočna vrata.

Sve se odvijalo sa vojničkom preciznošću, dok sveštenik nije otvorio pogrešna vrata i vojnici su završili u spremištu za odlaganje pribora za čišćenje. Vojnici su morali da se iskradu postideeni.

Apostol Pavle ostavio je Tita na ostrvu Kritu da tamo propoveda o Hristu. Trebalo je da Tit postavi starešine u crkvi jer je broj vernika naglo porastao. Osim propovedanja Jevandelja, Titu je sledeće po važnosti bilo da pronade prave ljude koji će preuzeti vođstvo nad crkvom.

Zaista, crkvene vođe bi morale da odgovaraju merilima zapisanim u Poslanici Titu 1,6-9. i da vode druge da sazrevaju u svom odnosu sa Isusom Hristom.

Bilo da ste vođa ili sledbenik, morate da znate kuda idete, jer ćete možda proći kroz pogrešna vrata i završiti u spremištu za smeće.

Zbog toga nas Bog poziva na stalno preispitivanje, a vreme subotnog dana dato nam je da bismo se setili kako nas je Bog vodio do sada, gde se trenutno nalazimo i gde treba da idemo. Iskoristimo ga na pravi način.

16.3.2024.

11. GOSPODNJA ZAPOVEST

I REČE IM ISUS: HAJDETE ZA MNOM, I UČINIĆU VAS LOVCIMA LJUDSKIJEM. MARKO 1,17.

Nekada davno na obali Galilejskoga mora, Isus je postavio Simonu Petru vrlo direktno pitanje: »Ljubiš li me?« (Jovan 21,15-17) Zatim mu je vaskrsli Gospod rekao da će u budućnosti doživjeti mučeništvo. I Apostol Petar je prihvatio tu sudbinu bez prigovora.

Međutim, tada je Petar upitao šta će u budućnosti biti s Apostolom Jovanom. (stih 21.) Šta ga je podstaklo da postavi to pitanje? Da li je to bratska zabrinutost? Ili telesna znatiželja? Da li se bunio zbog toga što je smatrao da će Apostol Jovan da izbegne mučeničku smrt?

Bez obzira kakvu je pobudu imao Apostol Petar, Isus mu je odgovorio sa protivpitanjem koje se ne odnosi samo na Petra već na svakog Isusovog sledbenika: »Ako hoću da on ostane dokle Ja ne dođem, što je tebi do toga? Ti hajde za Mnom.« (stih 22) U tom odgovoru Isus je, zapravo, rekao: »Ne brini se šta će se dogoditi u životu nekog drugog. To je zadatak da Me iskreno i potpuno slediš.«

Vrlo je lako da dopustimo da na naš odnos sa Gospodom Isusom utiče ponašanje drugih ljudi i njihovo iskustvo. Međutim, ne treba da budemo zabrinuti šta Bog želi za druge vernike. I zbog raznih glasova koji nas okružuju, a nisu dobri, moramo da se držimo one zapovesti koju nam je Isus dao: »Ti hajde za Mnom.«

23.3.2024.

12. NE OBAZIRI SE NATRAG

NIJEDAN NIJE PRIPRAVAN ZA CARSTVO BOŽIJE KOJI METNE RUKU SVOJU NA PLUG PA SE OBZIRE NATRAG. LUKA 9,62.

Ne možete izorati ravnu brazdu ako se obazirete natrag. To možete i sami proveriti ako se obazirete natrag dok hodate po svežem snegu ili po peščanoj plaži. Vaši tragovi neće biti ravni.

Dobar ratar se nikada ne okreće kada jednom stavi ruke na plug. Isus se poslužio tim primerom da nas pouči da, ako želimo da budemo Njegovi učenici, moramo u potpunosti da raskinemo sa svim što sprečava našu odanost Isusu Hristu.

Potpuna odanost Bogu je načelo koje je duboko ukorijenjeno u Starom zavetu. Izrailjci, pošto su bili izbavljeni iz egipatskog ropstva i dobijali hranu na čudesan način, sa čežnjom su gledali na one dane kada su uživali u jelima kao što je bila riba, krastavci, dinje i luk, koja su jeli dok su bili robovi u Egiptu. (4.Mojsijeva 11,5.6) Bog je bio vrlo žalostan zbog njihovih jadikovki i kaznio ih je. Njihovo okretanje prošlosti ukazalo je na nedostatak pouzdanja u Boga.

I danas, ljudi koji se vežu za stare grehe i svetovna uživanja koja su imali pre nego su postali hrišćani, ne mogu da budu odani Hristovi učenici. Kada se pokajemo i verujemo Isusu Hristu, postajemo građani Njegovog novog carstva. Međutim, moramo da raskinemo sa gresima iz prošlosti.

U stvari, učenje i pripadnost Isusu Hristu znače ne obazirati se na prošlost.

Neka nas Bog ojača da gledamo samo napred, u budućnost.

30.3.2024.

13. HODITI U NJEGOVOJ PRAŠINI

I OSTAVIVŠI OCA SVOJEGA ZEVEDEJA U LAĐI S NAJAMNICIMA POĐOŠE ZA NJIM. MARKO 1,20.

U prvom veku, Jevrejin koji je hteo da postane učenik rabina, morao bi da napusti svoju porodicu i posao i pridruži mu se. Živeli bi tako zajedno punih 24 sata na dan, kretali bi se iz jednog mesta u drugo, poučavali druge, ali i učili ili radili. Raspravljali bi o Svetom pismu i učili odlomke napamet.

Poziv na učenje, kako je to opisano u ranim jevrejskim spisima o osnovnim etičkim načelima, značilo bi »biti prekriven prašinom od rabinovih koraka«, upijati svaku njegovu reč. Učenik je u stopu

sledio svog rabina, pa je praktično »hodao u njegovoj prašini«. I tako bi postao isti kao i njegov rabin, učitelj.

Simon, Andrija, Jakov i Jovan znali su za takav odnos sa Učiteljem, kada ih je pozvao da Ga slede. (Marko 1,16-20) Odmah su ostavili svoj posao i pošli za Njim. Puno tri godine bili su sa Njim, slušali Njegovo poučavanje, posmatrali Njegova čuda, učili o Njegovim načelima i hodali u Njegovoj prašini.

Kao Njegovi učenici, i mi danas možemo »hodati u Njegovoj prašini«. Provodeći vreme u proučavanju i razmišljanju o Njegovim rečima koje su zapisane u Bibliji i primenom Njegovih načela u svakodnevnom životu, postaćemo kao naš rabin, Isus Hrist, Sin Božji, jer vera u Hrista nije samo jedan korak već trajni hod sa Njim.

II tromesečje

6.4.2024.

1. DA LI JE STRAH ZDRAV?

»Strah je Gospodnji nastava k mudrosti, i prije slave ide smjernost.« Priče 15,33

Za vreme snažne oluje i grmljavine, majka je ušuškala svoje dete u krevet i ugasila vetlo. Preplašeno zbog grmljavine, dete je zamolilo majku: »Mamice, hoćeš li da spavaš sa mnom?« Zagrlivši ga, majka je odgovorila: »Ne mogu drago moje dete. Moram da spavam sa tatom.« I dok je majka izlazila iz njene sobe, čula je: »Uh, baš je tata stašno razmažen!«

Strah je stvaran. Ali nije uvek loš. U 17. Poglavlju 2. Dnevnika 3-10 čitamo o zdravom, pozitivnom strahu koji je sprečio susedne zemlje da zarate sa Judejom. Šta je dovelo do tog straha? »I dođe strah Gospodnji na sva carstva po zemljama oko Jude, te ne vojevaše na Josafata.« (stih 10.)

Car Josafat je hteo da i njegov narod iskaže strahopoštovanje prema Bogu. I zato je na prvo mesto stavio poučavanje naroda Božjoj reči. Znao je da ako ljudi budu stajali pred Svemogućim Bogom u strahopoštovanju, poniziće se pred Njim i slušaće Njegove zapovesti. Kad budemo činili ono što je ispravno, doći će do napretka u Judeji i susedna će je carstva poštovati.

U petnaestom poglavlju Priča Solomunovih piše: »Strah je Gospodnji nastava k mudrosti, i prije slave ide smjernost.« (stih 33.) Oni koji se boje Boga mudro se ponašaju. Žive pred Bogom u odanosti i pouzdanju dok pokorno izvršavaju Njegove zapovesti.

Prava vrsta straha zadržaće nas od pogrešnih postupaka. Provedimo ovo vreme u Domu Božjem učeći o Božjoj veličini i moći, diveći se Njegovoj velikoj poniznosti i poštujući Njegov uzvišeni položaj.

13.4.2024.

2. NEVEROVATNI HEROJI

»Tada im Gospod podizaše sudije, koji ih izbavljahu iz ruku onijeh što ih plijenjahu.« Sudije 2,16

Knjiga o Sudijama je izveštaj o Božjem narodu koji je postao duhovno ravnodušan i buntovan. Nakon smrti Isusa Navina i njegovih saradnika, sledeći naraštaj je ostavio »Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje Misirske, i pođoše za drugim bogovima«. (Sudije 2,12)

Tužan opis nepostojanosti i nedostatka odanosti jedva je mesto gde se mogu naći duhovni heroji, a ipak četvorica opisanih u Sudijama: Gedeon, Varak, Samson i Jeftaj (poglavlja 4-16), spominju se i u novozavetnoj Poslanici Jevrejima (11,32). Zajedno sa Nojem, Avramom, Mojsijem i drugim značajnim osobama, pohvaljeni su zbog svoje vere i odanosti.

Knjiga o Sudijama, međutim, prikazuje te pogrešive ljude koji su ipak odgovorili na Božji poziv tokom duhovne tame u svojoj kulturi. Biblija ih časti zbog njihove vere, a ne zbog njihove savršenosti. Bili su primaoci Božje milosti isto onoliko kao i mi danas.

U svakom naraštaju Bog podiže ljude koji su odani Njemu i Njegovoj reči. Vrednost njihovog života, kao i našeg, nije nepogrešivost već prisutnost Božjeg milostivog praštanja i vere u poslušnosti Njegovom pozivu. Svi Božji pobjednici su neverovatni heroji, jer vera u Hrista pretvara obične ljude u neverovatne heroje.

Svaka Subota može da bude još jedan korak u neverovatnom preobražaju svih onih koji su Bogu poklonili svoje potpuno poverenje.

20.4.2024.

3. RELIGIOZNOST ILI HRISTOS

»Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij, Ne od djela, da se niko ne pohvali.« Efescima 2,8.9

Marija se vrlo trudi a poslu jer želi da joj šef prizna sav trud i nagradi je većom platom. Nevenka voli svoj posao i proizvod njenog preduzeća se dobro prodaje. Iz odanosti prema vlasniku preduzeća mnogo se trudi da bi proizvod bio što bolji.

Marija je poput osobe koja se nada da će Bog jednoga dana nagraditi njena dobra dela ili religioznost. Takvi ljudi računaju na svoja dobra dela po kojima bi dospeli u nebo.

Nevenka je slika osobe koja se pouzdaje u Boga, koji će je prihvatiti na nebu. Takvi ljudi čine dobra dela iz zahvalnosti i ljubavi prema Bogu.

Neko religiozan može verovati u Boga, odlaziti u crkvu, izgovarati molitve, iskazivati ljubaznost drugima i biti u očima drugih ljudi dobra osoba. Takvi religiozni ljudi mogu da imaju

mnoge vrline, ali religija ne može da nadomesti pouzdanje u Isusa Hrista.

Ljudi vere uzdaju se u Hrista da im oprostí grehe. Imaju sigurnost da će jednoga dana dospeti na nebo, pa teže da svakoga dana budu poput Isusa. Apostol Pavle je rekao da se do spasenja stiže samo milošću po veri. Ne dolazi od dela, već je Božji dar (Efescima 2,8.9).

Jedini put do nebeskog Oca je verom u Isusa Hrista i pouzdanjem u Njegovo delo otkupljenja nas grešnika koji se kajemo.

»Isus mu reče: ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me.« ЈОВАН 14,6

Ne postoji mnogo puteva ka nebu, jer Biblija kaže da je samo jedan. Veruj u Isusa Hrista i spašćeš se.

27.4.2024.

4. NEVOLJE S LISICAMA

»Ako rečemo da grijeha nemamo, sebe varamo, i istine nema u nama.« 1. Jovanova 1,8

Stanovnici Velike Britanije imaju velike nevolje s lisicama. Ta lukava mala stvorenja zavladała su velikim gradovima i prozročovala velike nevolje. Prevrću kante za smeće, krađu cipele koje su u dvorištu, uništavaju vrtné nasade i iza sebe ostavljaju užasan smrad. Kako su se gradske granice već pomakle prema obližnjim poljima i šumama, male se štetočine prilagođavaju ali ne beže. Stoga su mnogi stanovnici velikih gradova na mucí.

Razmislite o tim malim »lisicama« koje mogu postati veliki problem Hristovim sledbenicima koji nastoje da Ga poštuju i slave. Ono što možda smatramo »sitnim i bezopasnim« gresima, može da bude uzrok našeg pada. »Rastezanje istine«, na

primer, nije ništa drugo nego laganje. A ogovaranje nije ništa drugo nego razaranje vlastitog karaktera. Nevolja je u tome što će ti mali gresi uskoro prerasti u velike grehe. I pre nego postanemo toga svesni, moramo nešto da preduzmemo, priznamo grehe i pokajemo se.

Ako su se neke male lisice ušuljale u vaše dvorište i u vrt vašeg duhovnog života, vreme je da odmah nešto preduzmete. Uz pomoć Duha Svetog, imenujte te grehe. Priznajte te male i sitne grehe Bogu i oslobodite ih se pre nego unište celi vaš život, jer najsmrtonosniji greh ne napada otvoreno već se lukavo uvlači u naš život.

4.5.2024.

5. USPORITE

»I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini.« 1. Mojsijeva 2,2

ŽIVIMO u svetu prezauzetom raznim poslovima. Čini nam se sve težim da pojednostavimo toliko komplikovan život! Zar vam se ne čini da uvek moramo jos nesto da obavimo, pa nemamo vremena da se odmorimo? Odgovorite pošteno na sledeća pitanja, kojima ćete ustanoviti treba li vam odmor: Osećate li se stresno u svakodnevnim uobičajenim aktivnostima? Je li vam teško da se radujete? Odmarate li svoje telo onoliko koliko mu je odmora potrebno? Budite li se umorni?

Tokom stvaranja, Bog je ustanovio sistem rada i odmora, što je uzor i za vernike. Bog je punih šest dana radio stvarajući svet i red u njemu. Ali sedmoga dana, nakon što je dovršio svoje stvaralačko delo, odmorio se. Bog je time pokazao da je odmor neophodan.

Isus nam je ukazao na važnost odmora kad je umoran seo pokraj studenca nakon dugog hoda (Jovan 4:6), i kad je zaspao na krmi lađe (Marko 4:38). Takođe se odmarao kad je zajedno s učenicima otišao od mnoštva koje Ga je tražilo (Marko 6:31-32).

Ako se Gospod odmarao od stvaranja sveta i nakon svoje zemaljske službe, i nama je potreban odmor od posla. Naše će nas odmaranje obnoviti i osvežiti da budemo osposobljeni za buduću službu.

11.5.2024.

6. SOTONINA TAJNA

»Vi ste od Boga, dječice, i nadvladaste ih, jer je veći koji je u vama negoli koji je na svijetu.« Jovanova 4,4

Kada je policija zaustavila jednog instruktora vožnje nakon manjeg sudara s kamionom i zatražila vozačku dozvolu, on je nije mogao pokazati. Podučavao je buduće vozače automobila punih četrdeset godina, a nije imao vozačku dozvolu! Pre mnogo godina nije uspeo da položi vozački ispit a bojao se da ide drugi put. Tajio je to godinama zbog stida sto nije mogao da položi vozački ispit.

Sotona takođe čuva tajnu iz svoje prošlosti, koju ne želi da saznamo. Koja je njegova tajna? Nema više moći da nas odvoji od Boga. Naš neprijatelj ne želi da iko sazna istinu o njemu jer želi da drži nevernike pod vlašću greha, a vernike podstiče da sagraše.

Istina je da smo zbog greha otuđeni od Boga. Ali kad je Isus umro na krstu, poneo je na sebi sve nase grehe i preuzeo na sebe smrtnu kaznu. Bog je zatim Isusa podigao iz mrtvih i On sada vlada na Nebu.

Kad se pouzdamo u ono što je Isus učinio za nas, otpočinjete novi odnos s Bogom i grijeh više nema vlasti nad nama. Apostol Pavle je napisao: »Jer grijeh neće vama obladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću.« (Rimljanima 6:14).

Nismo više odvojeni od Boga. Oslobođeni smo robovanja grehu (r. 18). Sotonina je tajna otkrivena. Bog još uvek stoji između hrišćana i neprijatelja. Ostanimo zato slobodni i ne dajmo se ponovo u ropstvo greha uhvatiti.

18.5.2024.

7. BOG KOJI VIDI

Tada Agara prizva ime Gospoda koji govori s njom: ti si Bog, koji vidi. Jer govoraše: zar još gledam iza onoga koji me vidje? 1. Mojsijeva 16:13

Na tržištu postoje mnogi elektronski uređaji koji otkrivaju gdje se nešto nalazi. Trgovci obećavaju da mogu ući u trag starim osobama, deci, novčanicima, kućnim ljubimcima, čak i mogućim žrtvama otmice.

Koliko god ti elektronski uređaji bili od koristi, u ono doba Agari ne bi ništa koristili. Čini se da niko nije mario za Agaru i njeno još nerođeno dete. Nikome nije bilo važno u kakvom se stanju nalaze lutajući pustinjom. Jedino je to vidio El Roi, što na hebrejskom znači »Svevideći Bog«.

Agara je bila sluškinja Sare, Avramove žene. Sara se osećala slabom karikom u lancu Božjih obećanja kojima će blagosloviti Avrama obilnim potomstvom. Sara je bila nerotkinja pa je ponudila Avramu da legne s njenom sluškinjom i preko nje stekne naslednike. Taj nepromišljen predlog, nastao usred napetosti unutar jedne kulture u kojoj je bio veoma važan naslednik, samo je doveo do velikih nevolja. Kad je Agara zatrudnela,

rugala se Sari koja je bila nerotkinja. Tada je Sara vrlo okrutno postupila prema Agari pa je ova pobjegla u pustinju. I onde u pustinji, osetivši svu bedu prošlosti i nesigurnost budućnosti, Agara je susrela Boga koji je video njenu nevolju i pobrinuo se za nju.

El Roi vidi i naše prošle nevolje, naše sadašnje boli i nesigurnu budućnost. Toliko je pažljiv da zna kad i najmanji vrabac padne (Matej 10:29-31). A On je Bog koji se brine za vas i danas. Usmerimo zato svoj pogled na Boga jer On nikad ne skida svoj pogled sa nas.

25.5.2024.

8. SREĆA I SVETOST

»Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga niko neće vidjeti Gospoda.« Jevrejima 12,14

Na jednom međunarodnom univerzitetu možete da odaberete studije za pronalaženje sreće. Taj omiljeni predmet pomaže studentima da otkriju, kako to navodi profesor, »Kako doživeti sreću«.

Nije to loša ideja. Zapravo, Biblija čak naglašava u nekoliko navoda važnost sreće i radosti. Mudri Solomun nam poručuje da Bog udjeljuje sreću kao izuzetnu prednost: »Doznah da nema ništa bolje za njih nego da se vesele i čine dobro za života svoga,« kaže Propovednik 3:12.

Međutim, ponekad previše tragamo za ovozemaljskom srećom. Smatramo je najvažnijim dostignućem, čak verujemo da je sreća najviši cilj kojeg nam Bog udjeljuje. I bas tada u našem razmišljanju nastaje zbrka.

Božja nam reč objavljuje da prava sreća dolazi jedino izvršavanjem Božjih zakona (Psalam 1:1-2; Priče 16:20; 29:18).

Bog zahteva svetost i pozvao nas je da živimo svetim životom, takvim koji izražava Njegove moralne vrline (1 Solunjanima 4:7; 2 Petrova 3:11). U Prvoj Petrovoj poslanici čitamo: »Kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, postanite sami sveti u svemu življenju, jer stoji pisano: »Budite sveti jer sam ja svet!« (1:15,16)

Kad se suočimo s odlukom kako bismo trebalo da delujemo ili kako živeti, moramo imati na umu Bozje zapovesti. Bog ne kaže: »Budi sretan!« već »Budi svet!« Prava sreća i radost života dolazi ako živimo svetim, Bogu posvećenim životom.

Nema prave sreće bez svetosti a nema svetosti bez Isusa Hrista.

1.6.2024.

9. PUT DO USPEHA

»Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer ćeš tada biti srećan na putovima svojim i tada ćeš napredovati.« Isus Navin 1:8

Tokom Kineske nove godine, običaj je da se deli hongbaos (male crvene omotnice u kojima se nalazi novac). Kad roditelji podele hongbaos svojoj deci, time im zažele napredak i uspeh. Znajući da iskrena želja nije dovoljna, podsećaju svoju decu da moraju marljivo da uče. Kinezi obično smatraju da je dobro obrazovanje ključ uspeha u životu.

U prvom poglavlju knjige Isusa Navina Bog je rekao Isusu da će napredovati nakon što je preuzeo Mojsijevu ulogu vođe

naroda. Ali on je zajedno s narodom morao pokazati hrabrost kad su se suočili s okrutnim neprijateljima u Obećanoj zemlji (1,6). Bog im je obećao uspeh ako se budu držali zapovesti iznete u knjizi Zakona (1,8).

I danas vernici takođe treba da žive po uputstvima i zapovestima iz Božje reči ako žele da uspeju u svom duhovnom životu. Biblija ne sadrži samo »smeš i ne smeš« s obzirom na život, već beleži i životna iskustva onih koji su ugađali Bogu i koji su Ga odbacivali.

I mi, poput Isusa Navina, imamo Božje obećanje da će uvek biti s nama (Isus Navin 1,9; Matej 28:20). To bi trebalo da nam ulije snagu i hrabrost kad se suočimo s tegobama koje se neminovno javljaju dok nastojimo da ugodimo Bogu.

8.6.2024.

10. NAJBOLJE OTKRIĆE

»Nadoh zakonik u domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu Safanu.« 2 Dnevnika 34:15

Godine 1987. bračni par Zartmans kupio je na rasprodaji četiri knjige. Bili su uzbuđeni kad su otkrili da knjige sadrže dve zbirke pisama i propovedi Džona Njutna (1725-1807), propovednika i pesnika. Džon Njutn je napisao predivnu pesmu Amejzing Grejs (Predivna milost). U toj su zbirci bile i propovedi u dva dela koje su se temeljile na Hendlovom oratorijumu Mesija.

Njutnova porodica je sačuvala ta pisana dela prenoseći ih iz jednog naraštaja u drugi tokom mnogih godina. A zatim, 1840. godine, njihovi su naslednici ta dela doneli u Ameriku.

Još je veće otkriće zapisano u Drugoj dnevniku 34:15. Za vladavine Josije, cara Judeje koji je naredio obnovu Hrama, veliki sveštenik Helkija našao je Knjigu Zakona koju je Mojsije dobio od Gospoda Boga. Kad je Josija »čuo reči Zakona« (stih 19.), bio je posramljen i posle je stao pred svoj narod kako bi obnovio zavet sa Bogom i izvršavao sve što je napisano u Knjizi Zakona (stih 31.).

Biblija je još uvek najbolja knjiga koju možemo otkriti. U njoj ćemo saznati šta Bog od nas očekuje kako bismo Mu ugodili, ali opet, za naše dobro.

15.6.2024.

11. ZID KOJI UJEDINJUJE

»I tako zidasmo zid, i sav se zid sastavi do polovine, i narod imaše volju da radi.« Nemija 4:6

Zidovi razdvajaju ljude. Zato ih i podižu. Veliki kineski zid bio je podignut da zadrži napade neprijatelja. Taj se veliki odbrambeni zid protezao preko 6000 kilometara, a danas veći deo još uvek postoji. Nasuprot tome, Berlinski je zid spečavao ljude da beže iz grada. Rušenje tog zida 1989. godine ujedinilo je ljude iz dveju država u jedan narod što je dovelo do velikog slavlja.

Pre mnogo vekova, obnova jednog drugog zida poslužila je da se narod ujedini. Bog je poručio Nemiji da obnovi zid oko grada Jerusalima. Bio je neophodan za odbranu i zaštitu, ali je bio razoren tokom vavilonske invazije. Međutim, neprijatelji Jevreja protivili su se obnovi i tražili način da osujete njihove napore (stihovi 5-6). I dok je polovina ljudi radila, druga je stajala na straži da ih zaštiti.

Uz to što je pružao zaštitu, taj je zid dokaz delotvornosti zajedničkog rada i jedinstva (Nemija 3). Svi koji su sudelovali u tom poslu doprineli su svojim umećem i sposobnostima da obnova uspe, povezujući sve zajedno kako bi postigli daleko više nego da su delovali kao pojedinci.

Tako bi trebalo da bude i danas u crkvama. Naši talenti su Božji darovi kojima treba da izgrađujemo Njegovo carstvo. Više ćemo uspeti ako radimo zajedno, ujedinjeni istim ciljem.

22.6.2024.

12. U PUSTINJU

**»I ako prigneš uho k zapovijestima njegovijem i ušču-
vaš sve uredbe njegove, nijedne bolesti koju sam pustio na
Misir neću pustiti na tebe; jer sam ja Gospod« 2. Mojsije-
va 15:26**

Nakon što su Izraelci čudesno prošli kroz Crveno more, odvedeni su u pustinju. Kako li je čudno sto ih je Bog odveo s mesta na kojem je objavio svoju moć do mesta razočarenja i oskudice!

All Bog je hteo da im pokaže da je život sklop gorkog i slatkog, pobede i poraza. Kad su Izraelci stigli do Mare, počeli su da prigovaraju jer je pitka voda postala gorka (2. Mojsijeva 15:23). Nakon što je Mojsije zazvao Gospoda (stih 25), Bog ih je podsetio da izvršavaju Njegove zapovesti (stih 26). Nakon toga ih je doveo do mesta Elim, gde je bilo obilje izvora sveže, pitke vode (stih 27).

Bog je hteo da ih pouči da svako iskustvo na njihovom putu otkriva šta im je u srcu. Ta je provera pokazala da žive »po gledanju, a ne po veri«.

Takođe su naučili da je Bog uključen u njihov svakodnevni život i poslove. Hteo je da shvate kako On ne samo da može da razdeli more, već im može obezbediti i pitku vodu. Znao je njihove nasušne potrebe, jer je planirao njihov put.

Ako ste i vi sada odvedeni u pustinju razočarenja i ogorčenosti, pouzdajte se u Boga, jer On tačno zna gde se nalazite i sta vam je potrebno; i ako ste poslušni Njegovim zapovestima, izvešće vas iz pustinje i dovesti do mesta duhovnog obilja, ozdravljenja i osveženja, a Subotni dan pruža obilje prilika za nova Otkrivenja, novu veru i veće ohrabrenje.

29.6.2024.

13. NEKA SLOBODA ODZVANJA

»A nije li ovo post što izabrah: da razvežeš sveze bezbožnosti, da razdriješ remenje od bremena, da otpustiš potlačene, i da izlomite svaki jaram?« Isaija 58:6

Godine 1963. tekom mirovnog marša na Vašington, Martin Luter King mlađi održao je svoj poznati govor pod nazivom JA IMAM SAN. Izuzetnim govorom pozvao je prisutne da sloboda odjekne sa svih planinskih vrhova širom cele zemlje. Cena koju je lično platio za taj poziv i za sve koji su mu se pridružili u tom mirovnom protestu bila je visoka, ali uskoro je došlo do stvarnih promena. Bog je upotrebio taj govor da probudi savest Amerikanaca da se bore za slobodu potlačenih i protiv rasne netrpeljivosti.

U osmom veku pre Hrista, usred lične i nacionalne nepravde, Bog je upotrebio proroka Isaiju da probudi savest naroda. Njihova dvolična duhovnost podsticala ih je da vrše nasilje i budu neosetljivi prema bližnjima. Božji izabrani narod je tlačio

siromašne i zamenio istinsko i pravedno ponašanje izopačenim verskim obredima (stihovi 1-5). Bog ih je opomenuo po proroku i propisao im duhovan život koji će se pokazati time što će se obratiti Bogu u iskrenom pokajanju i osloboditi potlačene i obespravljene ljude (stihovi 6-12).

Kao Isaija i mi smo pozvani da se borimo kako bi sloboda odjekivala svetom. Snagom koju nam daje Duh Sveti, moramo objavljivati svetu da se oslobode zarobljenici i potlačeni jer je nastupilo vreme Božje milosti.

III tromesečje

6.7.2024.

Ponovo smo zajedno ove Subote, jer nas je Božja milost ponovo dovela pred Njegovo lice. Mi se svi zaista radujemo ovoj prilici da možemo da budemo zajedno. Ta predivna Božja ljubav želi i ove Subote da nas zbliži, da budemo jedno u Isusu Hristu. Neka ovo bogoslužjenje, koje otpočinjemo tekстом iz Svetog pisma još jače poveže tebe i mene u ovoj Božjoj ljubavi.

Pročitati: Isaija 26,4.

Stena je oduvek predstavljala sigurnost i zaštitu onima kojima je potrebna pomoć.

Kao što je čvrsta stena zaštita nemoćnima, tako je Bog Stena, pomoć i zaštita svom narodu. Bog je Stena spasenja od greha i sotone. Bog ima moć da zaštiti sve one koji Ga veruju svim srcem, onako kako Pismo kaže. On je moćna zaštita onima koji ljube Njegov zakon i trude se da ga drže.

Bog je Stena zaštite onima koji imaju iskreno srce i skrušen duh, koji slušaju Njegovu reč i poštuju sve ono što je Bog rekao. On želi da bude naša moćna Stena zaštite i spasenja, danas, sutra i zauvek, jer On se ne menja.

13.7.2024.

Želim da vas sve pozdravim ovog jutra rečima apostola Pavla:

»Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i Gospoda Isusa Hrista.« (Filibljanima 1,2)

Još jedna Subota i još jedan korak bliže našem Gospodu! Došli smo danas u Božji hram da bismo svojim prisustvom i duhovnim aktivnostima obogatili ovo bogoslužjenje i proslavili svemoćnog Boga. Tako bi trebalo da bude!

Ili smo samo došli da čujemo propoved, možda da uživamo u muzičkim tačkama koje će se ovde izvoditi, možda da se čujemo i ispričamo sa braćom i sestrama, jer u toku sedmice nismo imali vremena. Nadam se da ovo nije slučaj sa nama.

Verujem da smo došli u Božji dom zato što želimo da proslavimo našeg Gospoda i pripremimo se da s radošću izađemo u susret našem Bogu. Apostol Pavle poziva nas da ozbiljno i sa strahopoštovanjem, poniznim srcem, stupamo pred Gospoda, i dozvolimo Mu da On prebiva među nama. Zato slavimo Boga od srca i potrudimo se da odavde poneseo što više blagoslova. Ne dozvolimo da bilo šta skrene naš pogled sa Hrista. Hodajmo s Njim u današnjem danu i u toku celog našeg života.

20.7.2024.

»Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista.« (Efescima 1,3)

Mir i blagodat svim svetima i vernima u Isusu Hristu. Ovim rečima apostola Pavla pozdravljam i ja vas, draga braćo i sestre. Iz sveg srca želim da Bog preko ovih reči izlije na vas svoje posebne blagoslove koje nam svakodnevno daje. Treba samo verom da ih primimo.

»Koji nas je od tolike smrti izbavio, i izbavlja; i u Njega se uzdamo da će nas i još izbaviti.« (2. Korinćanima 1,10)

Neka nas ove reči prate danas i svakog dana, u svim poslovima koje obavljamo.

»Jer ljubav Božja nagoni nas kad mislimo ovo: Ako jedan za sve umre to dakle svi umreše.« (2. Korinćanima 5,14)

U duhu i sigurnosti ovih reči, zahvaljujući kojima smo i okupljeni u jednu jedinstvenu nebesku porodicu, moja iskrena želja, kao člana te porodice, jeste da zajedničkim radom proslavimo Boga u ovom kratkom, zemaljskom, prolaznom životu.

27.7.2024.

Draga braćo i sestre, želim da vas sve srdačno pozdravim. Naš uvodni stih pročit ćemo u 1. Korinćanima 15,58.

»Zato, braćo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti i napređujte jednako u delu Gospodnjem znajući da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.«

Iz ovog teksta proizlazi poziv na hrišćansku postojanost. Zajednica s Bogom neminovna je potreba svakog čoveka. Samo s Bogom čovek može steći duhovno bogatstvo koje je pravo i zaista trajno. Trebalo bi da se svaki čovek celim svojim bićem bori za ovo vredno blago. Poslušajmo sledeći citat Duha proroštva:

»Molitvom, proučavanjem Božje reči i verom u Njegovu stalnu prisutnost, najslabija ljudska stvorenja mogu da žive u vezi sa živim Hristom. On će ih držati rukom koja ih nikada neće napustiti. Bog će radije poslati sve anđele Neba u službu onome ko oseća ništavnost, nego dopustiti da jedna duša bude pobeđena.« (EGV)

To je ohrabrujuća poruka koju nam Bog šalje za danas i za svaki dan u našem životu. Zato, neka se ne rastavlja od usta naših Knjiga ovoga Zakona, nego razmišljajmo o njemu dan i noć, da držimo sve kako je u njemu napisano, jer ćemo tada

biti srećni na putevima svojim i tada ćemo napredovati (Isus Navin 1,8).

3.8.2024.

Ovog subotnog jutra sve vas srdačno pozdravljam i želim vam obilje Božjih blagoslova. Verujem da ste u Božji dom došli sa velikom željom da se obnovite i primite novu snagu i da osetite tu pravu i neizmernu Božju ljubav.

»I mi poznamo i verovasmu ljubav koju Bog ima k nama. Bog je Ljubav, i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu stoji.« (1. Jovanova 4,16)

Da, »Bog je Ljubav«, što ne znači da je to samo jedna od Njegovih osobina, nego da je On sam ljubav. Iz toga proizlazi da je ljubav suština Njegove prirode.

I pored svih naših obaveza, padova i mnoštva drugih pojava koje nas odvajaju od Izvora blagodat, On je Ljubav, i ne odbacuje nas zbog tih naših slabosti i nedostataka. Zato On i ovoga jutra želi da nas obasja svojom ljubavlju. Poziva nas da je prihvatimo – sada.

Dozvolimo Mu da nas ispuni svojom blagodaću da bismo mogli biti savršena Božja deca. Neka se u naša srca useli i sa naših usana uzdigne hvala svetome i vernome Bogu.

10.8.2024.

Iz sveg srca želim danas dobrodošlicu svakome od vas, svi- ma vama koji ste naslednici Božji i sunaslednici Hristovi. Često ističemo kako smo mi Božja deca, navodeći tekst iz 1. Jovanove 3,1. Međutim, želim da se danas podsetimo još jednog biblijskog teksta koji nam kaže da nas Bog smatra ne samo svojom decom, nego i svojim prijateljima. Otvorimo knjigu proroka

Zaharije 13,6: »I ako mu ko reče: Kakve su ti to rane na rukama? On će odgovoriti: Dopadoh ih u kući prijatelja svojih!«

Isus Hristos, dakle, nekadašnju pobunjeničku planetu sada smatra prijateljskom zemljom, a nas pobunjenike svojim prijateljima. I u kući prijatelja svojih On je zadobio rane. Ne znam da li bi neko od nas nazvao bilo koga svojim prijateljem, ako bi od njega otišao ranjen...

Poslušajmo šta o tome kaže Duh proroštva: »Kada Mu se Njegova deca približe da bi ih štitio od zla, pun sažaljenja i ljubavi On za njih podiže zastavu nasuprot neprijatelju. Ne dirajte ih, kaže On, jer su oni moji. Ja sam ih urezao na dlanovima svojih ruku...«

»NE DIRAJTE IH! ONI SU MOJI PRIJATELJI!«

»Više vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov; nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što čuh od Oca svojega.«

Pozivam vas danas da razmislite šta znači biti nekome prijatelj, a onda da razmislite i o svom odnosu s Bogom. Preispitajte se danas da li ste stvarno Božji prijatelji?

17.8.2024.

Pozdravljam ovoga jutra sve vas koji ste došli u Božji dom, željni odmora! Subota je upravo dan za odmor! Ali šta je odmor? Kako ga možemo postići? Kada se iscrpljeni posle napornog radnog dana vratimo svojim kućama, jedino što želimo jeste da se odmorimo. Pod tim podrazumevamo najčešće spavanje ili neki drugi oblik neaktivnosti. I stvarno, Subota je dan kada ne radimo. Ali svi smo svesni da i pored toga, svaka Subota, ipak, nije nužno i statično mirovanje. Zašto je to tako?

Odgovor na ovo pitanje možemo pronaći u Jevanđelju po Mateju 11,28.

Isus kaže: »Hodite k meni«, a to podrazumeva akciju. Odmor ne znači prestanak svih aktivnosti, nego njihovu promenu. »Uzmite jaram moj na sebe«. Odmor nije pasivnost, već promena aktivnosti. On ne znači prestanak nošenja svakog jarma, nego skidanje našeg i uzimanje Božjeg jarma.« I naći ćete pokoj dušama svojim«. Već i sama ideja pronalaženja govori o pret hodnom traganju, o akciji.

Naši napori donose nam često umor duha, duše i tela. Kako to da onda napori koji se pominja u ovim stihovima donose odmor? »Tada ću vas JA odmoriti«, kaže Isus. I zato vas pozivam ovoga jutra na nešto neobično, na akciju u subotnom danu! Ostavite svoje puteve i dođite Hristu, ostavite svoj jaram i podelite s Njim Njegov, spasavanje ljudi koji su na ivici duhovne smrti.

Ovo je stvarno jedini put do istinskog odmora duha, duše i tela. Subota je dan upravo ovakvog odmora – odmora u akciji.

24.8.2024.

Evo još jedne blagoslovene Subote!

I danas ćemo imati prednost da u veri tražimo i čekamo odgovor!

Isus se u svojoj prvosveštenskoj molitvi molio za jedinstvo između Sebe i Oca, u zajedničkom nastojanju da spase čovečanstvo.

Zatim se Isus molio za jedinstvo među učenicima i vernicima. I na kraju, kada budu stvoreni novo nebo i nova Zemlja, Bog i Njegov spaseni narod živeće zauvek zajedno.

Iz ovog izveštaja videli smo koliko je Isus želeo da vidi jedinstvo i usku povezanost između svojih stvorenja i Sebe. Kako se ovi primeri iz života mogu primeniti na nas, na našu Crkvu. U jedinstvu je velika sila. Evo šta kaže Gospodnja sluškinja: »Kada bi hrišćani delovali zajednički, napredujući kao jedan

pod vodstvom božanske sile, u nameri da ostvare jedan cilj, oni bi pokrenuli svet.« (9T, 221)

Neka nam Bog danas pomogne da možemo da budemo u svetoj zajednici ljubavi i mira koja prevazilazi svaki um, i da u tu zajednicu bratstva, koja je Božja ustanova, možemo primiti sve koji žive oko nas i koji žele da uđu u nju.

31.8.2024.

Otkrivenje 14,7.

I ovog jutra radosno vas sve pozdravljam. Dobrodošli pred Gospoda, koji je za sve nas pripremio obilje blagoslova!

U toku ovog jutra pala mi je na um neobična misao: Kako bih se ponašao kada bih znao da mi je ova Subota poslednja u životu? Kako bih onda pevao? Šta bih govorio? S kime bih danas najviše voleo da razgovaram – s bratom i sestrom u crkvi ili sa Gospodom? Da li smo ovamo došli zbog međusobnog ugodnog susreta, ili da se poklonimo svome Stvoritelju? Želeo bih da me ne shvatite pogrešno, jer hoću da ovoga jutra pravilno postavimo prioritete u Božjem domu.

Možda nećemo uvek biti u mogućnosti da dođemo u Božji dom na zajedničko bogoslužjenje. Koristimo zato ove dragocene trenutke da se obogatimo sadržajima koji će nam pomoći u budućnosti! Nama je potrebno poznanje Božje reči, potrebna nam je mudrost, potrebno je prosvetljenje Svetim Duhom. Molimo se Gospodu za sve ovo, jer nam je to i sada, i u budućnosti potrebno. On je obećao:

Čitaj: Jovan 14,14.

7.9.2024.

Draga braćo i sestre, i dragi prijatelji, pozdravljam vas ovog subotnog jutra rečima proroka Isaije 60,1-3: »Ustani svetli se, jer dođe svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te. Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama sve narode; a tebe će obasjati Gospod i slava Njegova pokazaće se nad tobom. I narodi će doći k videlu tvojemu i ka svetlosti koja će te obasjati.«

U ovo vreme potrebno je da objavimo Božju vest koja ima određeni uticaj i spasonosnu moć. Božiji karakter treba da se otkrije pred svima. Mrak ovog sveta treba da obasja svetlost Njegove slave, svetlost Njegove dobrote, milosti i istine.

»Poslednje zrake milostive svetlosti, poslednja vest milosti koja treba da se objavi svetu je otkrivanje Njegovog karaktera ljubavi.« COL 415.

Draga braćo i sestre, verujem da je želja svih nas da se u našem životu ispuni ovo obećanje. Neka nas Gospod blagoslovi ovog jutra, da svi mi gledajući na sadašnje vreme »ustanemo od sna; jer nam je sad bliže spasenje negoli kad verovasmo«. Rimljanima 13,11.

14.9.2024.

Psalam 8,9.«Gospode, Gospode naš, kako je veličanstveno ime Tvoje po svoj Zemlji!»

Draga braćo i sestre, dragi naši gosti i prijatelji, danas smo došli u dom Gospodnji da veličamo i hvalimo našeg Gospoda Isusa Hrista. Subota je dan kada upućujemo Bogu naše molitve zahvalnosti i proslavljanja. Udružimo se svi ovog dana u radosti koju imamo u Gospodu. Bog je za nas pripremio blagoslov koji će se izliti na nas. Mnogo je razloga da danas zaboravimo sve naše brige, poslove i probleme. Opustite se, i neka nas sve ispuni sila Duha Svetog, da ovaj dan bude poseban, pun blago-

slova, ispunjen radošću i mirom u našoj duši. Pevajmo zajedno, molimo se, proučavajmo, delimo iskustava jedni sa drugima, i to će nas nadahnuti i dati novu snagu i silu.

21.9.2024.

1. Jovanova 3,1.2: »Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božja nazovemo i budemo; zato svet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna. Ljubazni sad smo deca Božja, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On, jer ćemo Ga videti kao što jest.«

Ovo je radosna vest koja nas ohrabruje ovog jutra.

1. Otac nam je dao ljubav.
2. Mi smo deca Božja.
3. Mi ćemo Ga videti kao što jest.

Nema lepšeg osećanja nego kada znate da vas Bog voli, da pripadate Bogu i da će te ga videti. Neka ovog jutra svako od nas oseti blagoslov ovog obećanja koji dobijamo od našeg Gospoda. To je razlog da ove Subote proslavljamo, zahvaljujemo i proučavamo Božju reč.

28.9.2024.

Možda smo danas došli umorni i obeshrabreni i pomalo posramljeni, ali sada je vreme da to zaboravimo. Čitajmo zajedno stih: 1.Petrova 1,18.19. »Znajući da se propadljivim srebrom ili zlatom ne iskupiste iz sujetnog svojeg življenja, koje ste videli od otaca; Nego skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlena i prečista Jagnjeta.«

»Nakon Hristovog suđenja i raspeća, smatralo se da će Hristovi učenici izgledati utučeni i posramljeni. Njihovi neprijatelji su očekivali da će se na njihovom licu videti izraz žalosti

i poraza. Umesto toga videla se radost i pobeda. Njihova lica bila su ozarena srećom, koja nije bila zemaljskog porekla. Nisu tugovali nad neostvarenim nadama, već su bili ispunjeni slavljenjem i zahvaljivanjem Bogu. Radosno su pričali o veličanstvenom događaju, o Hristovom vaskrsenju i Njegovom vaznesenju na Nebo, a njihovo svedočanstvo mnogi su prihvatili.« (DA 833)

Radosna vest o vaskrsnom Gospodu neka i za nas danas bude motivacija, koja nas okreće jedne drugima i našem Isusu Hristu. Neka se svuda oko nas širi vest da ima nade za svakog ko veruje.

IV tromesečje

5. 10.2024.

Jedan pesnik je zapisao sledeće reči:

Srce mi je upravljeno Tebi, moj Bože!
U Tebi je sva nada moja.
Objaviću Tvoje svete istine drugima,
Celom čovečanstvu ljubav Tvoju.

Koliko puta smo pročitali, čuli ili rekli slične reči- reči koje odjekuju nadom i verom. Ali, da li je tako i kada dođe vreme nevolje i problema. Da li je tada naša vera jaka? Da li naše reči tada iskazuju nadu? Da li odišu verom?

Prvi ministar Aman hteo je da mu se svako pokloni. Zahtevao je da uvek bude u središtu pažnje. Uostalom, bio je najviši činovnik u Persiji, drugi do samog cara Kserksa.

Mardohej nije hteo da mu se pokloni kad je prolazio i to ga je žestoko naljutilo. Kada je saznao da je Mardohej Jevrejjin, odlučio da se osveti, ali ne samo njemu nego celom njegovom narodu. Planirao je masovno istrebljenje, a za Mardohejevo pogubljenje podigao je poseban podijum. Međutim, Jestira, Mardohejeva sestrina i usvojena kćer, postala je carica pa je odvažno izašla pred

cara Kserksa i obavestila ga o tome šta se sprema njenom narodu. Aman je posle toga izgubio život na vešalima koja je podigao za Mardoheja. Ovaj događaj u celosti je zapisan u Knjizi o Jestiri.

Ljudi stalno kopaju jame za Božji narod (6. stih), ali često sami padaju u njih. Oni mogu da prave zavere protiv pravednih, ali će se zlo koje su naumili na kraju prevaliti na njih (Priče 26,27). Ponekad to zapažamo u svom životu, ali ako se to i ne dogodi, budimo sigurni da će se na kraju ipak dogoditi. Zato nije potrebno da budemo zabrinuti što u ovom životu nema uvek pravde.

Umesto toga nastojmo da dobrim savladamo zlo, što je u skladu sa zapovešću koju nam je Gospod dao (Rimljanima 12,17–21).

Pišući svoju Poslanicu Rimljanima dok je bio na slobodi, Apostol Pavle je želeo da Crkva u Rimu raste i napreduje. Međutim, tokom vremena njegovog zarobljeništva u Rimu njegove reči i poruke imale su veći uticaj nego pre: Poslušajmo reči Elen Vajt, u knjizi *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 316: »Iako naizgled udaljen od aktivnog rada, Pavle je imao mnogo širi i trajniji uticaj od onoga koji bi imao da je bio slobodan da putuje od crkve do crkve kao u nekadašnja vremena. Kao zatvorenik za Gospoda, imao je čvršći oslonac u osećanjima svoje braće; a njegove reči, napisane u okovima Hrista radi, privlačile su veću pažnju i uživale više poštovanja nego u danima kada je on bio s njima.«

Ovo su samo dva primera koji pokazuju kako Bog nevolje i probleme kroz koje prolazi Njegov narod preobraća u blagoslov.

Zato budimo spremni da i u nevoljama iskažemo svoju veru i nadu kao pesnik čije ćemo reči ponovo pročitati:

Srce mi je upravljeno Tebi, moj Bože!
U Tebi je sva nada moja.
Objaviću Tvoje svete istine drugima,
Celom čovečanstvu ljubav Tvoju.

12. 10.2024.

Kada je David konačno seo na presto, pred njim je bilo mnogo posla. Neprijatelji su na svim stranama otkinuli delove izrailjske teritorije. Saul je na zapadu pokušao da se bori sa Filistejima, ali bio je previše zaokupljen Davidom. Saul je u stvari poginuo u bici sa Filistejima. U međuvremenu Izrailjci su bili izloženi napadima Moavaca, Amoreja i Edomljana. Kada je stupio na presto, David je brzo prikupio snage i krenuo protiv Izrailjevih neprijatelja, ostvarujući pobeđe na svim stranama.

Da li je David bio posebno darovit vojskovođa? Možda. Međutim, on je imao još jednu tajnu koju je otkrio u šezdesetom psalmu (*pročitajte Psalam 60. pred crkvom ukoliko smatrate da je potrebno*). Kada je Izrailj postupao po Božjoj volji, sve se razvijalo kako treba, ali kada se narod odvratio od Boga, prilike su se pogoršale. Ovaj psalam predstavlja narodno priznanje. Ne spominje Saula, ali izgleda da govori o teškoćama koje su snašle zemlju za vreme njegove vladavine, kada je prezreo i odbacio Božju volju. Sada je vojska opet pobeđivala. Očigledno je da im je Bog ponovo pomogao.

Poslednji stih ovog psalma je istovremeno i zaključak pesme-molitve za Božju pomoć i silu:

»Bogom smo jaki: On gazi neprijatelje naše.«

Ipak, budite oprezni kad razmišljate o tome. Sreća ne znači da uvek živite kako treba, niti nesreća znači da grešite. To potvrđuju drugi delovi Biblije kao što je Knjiga o Jovu i mnogi drugi psalmi.

Mi moramo znati da greh na kraju plaćamo i da će pošten život po Božjim zapovestima doneti blagoslove, iako u tim blagoslovima možda nećemo uživati pre večnosti.

19. 10.2024.

Dok listate stranice Knjige Propovednikove, čini vam se kao da čujete uzdahe pisca koji sebe naziva »Propovednikom«. On je imao sve: novac, uspeh, mudrost i slavu. Ali još uvek nije bio potpuno zadovoljan. Sve to pokazalo se kao beznačajno i prazno, »trčanje za vetrom«.

Reči prevedene izrazom »taština« ili »muka duhu« (sanjarenje) u jevrejskom ima značenje »daha«. Svi naši zemaljski poduhvati su kao »dah«.

Ovu reč srećemo i u Psalmu 62,9. sa istim osnovnim značenjem. Ljude stalno zanima ko je bogat a ko siromah, ko je slavan a ko običan čovek. Međutim, iz Božje perspektive čovek je tek »dašak« (ništa). Sve njegovo bogatstvo, slava i moć ne doprinose ni malo njegovoj ličnoj vrednosti kad se radi o večnim pojmovima. Umesto toga Bog od nas očekuje da se uzdamo u Njega (8. stih) i živimo život koji je Njemu po volji (11. stih).

Ne ulažite u »dašak« (ništavilo), umesto toga »uzdaj se u njega u svako doba« (8. stih) i požnjećete večnu nagradu neizmerne vrednosti.

Često tokom radnih dana i nesvesno ulažemo svoj trud, svoju snagu i sve ono što jesmo u »ništavilo«.

Vreme koje ćemo danas provesti zajedno u proslavljanju našeg Gospoda je ulaganje u večnost. Zato Ga proslavimo svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom misli svojom.

26. 10.2024.

Upravo je krenula do studenca po vodu i sreća čoveka koji joj je promenio život. Govorio je o tome da će joj dati »živu vodu« i da mu je u celosti poznat njen život u kome je imala pet muževa, ali to ga nije sprečilo da razgovara s njom. Govorio je o klanjanju Bogu u duhu i istini nasuprot vršenju obreda. Govorio je o Bogu s kojim je želeo da je upozna. Bio je nesumnjivo prorok, ali da li je mogao da bude Obećani?

Isus joj je rekao da je stvarno obećani Mesija. Kad je to čula, Samarjanka je požurila u grad da javi drugima. »Dođite da vidite čoveka koji mi reče sve što sam učinila«, klicala je. »Da on nije Mesija?«

Nema sumnje da su stanovnici ovoga grada poznavali ovu ženu; neki su je prezirali zbog rđavog glasa koji ju je pratio. Zašto su onda požurili studencu da vide Isusa? Možda su na njoj već primetili promenu. Mesija bio ili ne, morali su da vide o čemu to ona govori – i mnogi među njima takođe su poverovali u Isusa (Jovan 4).

Završavajući šezdeset i šesti psalam, pesnik zapravo ponavlja gotovo iste reči: »Hodite, čujte... ja ću vam kazati šta je učinio duši mojoj!« Ako zrelo promislimo, to je jedino što svi možemo učiniti. Nikome nije stalo do predavanja iz teologije ili upiranja prstom na ličnu moralnost – svi žele objašnjenje šta je to što je promenilo vaš život. Ako ste pravi hrišćani, svedočićete o onome što je Bog učinio za vas. Bog poziva svakog čoveka, kao i Samarjanku pre 2000 godina: »A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti do vijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni.« Svedočiti o večnom životu drugima možemo samo ako smo i sami pili na tom istom izvoru. Zato nas Bog danas poziva da dođemo k Njemu - jedinom i pravom izvoru večnosti.

2. 11.2024.

Draga braćo i sestre, želim jutros da vas pozdravim prelepim blagoslovom iz Svetog Pisma

Da te obasja Gospod licem svojim
i bude ti milostiv!

Da Gospod obrati lice svoje k tebi
i dade ti mir.

Stavljen u središte propisa za Izrailj, ovaj blagoslov ne govori o svetosti ili držanju Zakona, već o milostivom blagosiljanju; on je trebalo da bude prepoznatljivo obeležje Izrailjaca (4. Mojsijeva 6,26/b).

Psalam 67. je nastavak tog blagoslova. (*Pročitati Psalam 67.*)

Međutim, umesto da ga ograniči isključivo na Izrailj, on poziva ceo svet da prihvati Božju naklonost. Kad svi narodi budu slavili Boga, zemlja će dati svoje plodove (6. stih).

Stari zavet, često pogrešno, smatramo knjigom koja se bavi samo Izrailjcima i njihovim položajem koji imaju kao izabrani narod. U celom Starom zavetu prisutna je poruka Božje ljubavi za sve ljude. Bog je preko Avrama obećao da će blagosloviti »sva plemena na zemlji«. (1. Mojsijeva 12,3) Ova činjenica posebno je istaknuta u 67. psalmu.

Pridružimo se molitvi pesnika da ceo svet dođe i hvali Boga!
(*izabrati zajedničku pesmu hvale*)

9. 11.2024.

Zamislite da ste bili u društvu Izrailjaca, kad su izašli iz Egipta. Bog vas je izbavio iz teškog ropstva i sad vas vodi u novu zemlju. Hvala i slava Bogu!

Međutim, postoji problem: Pred vama je more, a faraon je poslao svoja bojna kola da vas vrati.

Bog je otvorio put kroz more. Stigli ste do obale i onda se okrećete da vidite kako se nad vašim progoniteljima zatvaraju vode. Slobodni ste!

Vekovima kasnije narod je još uvek govorio o tom događaju kod Crvenog mora. U 68. psalmu, David još jednom opisuje kako je Bog vodio svoj narod, kako je stalno delovao u njihovu korist i slao im blagoslove da bi imali hrane.

Psalam 68, 9.10

»Blagodatni si dažd izlivao, Bože, i kad iznemagaše dostojanje Tvoje, Ti si ga krepio. Stado Tvoje življaše ondje; po dobroti svojoj, Bože, Ti si gotovio hranu jadnome.«

Mi danas služimo istome Bogu i On stalno deluje u našu korist. Njemu ništa nije teško pa Ga možemo slediti i znati da će se postarati za sve naše potrebe, kao što je to učinio za svoj narod u davnoj prošlosti.

16. 11.2024.

Džems Montgomeri u aprilu 1822. govorio je na jednoj metodističkoj konferenciji. Nameravao je da je završi pesmom koju je upravo napisao, a bila je zasnovana na 72. psalmu. Usred njegovih reči nestalo je svetla. Nastalo je komešanje. Na to je propovednik objavio: »U nama još uvek ima svetla!« Nemir se stišao i Montgomeri je nastavio da govori.

Ovaj događaj prikazuje naše vreme. Osećate li ponekad kako vas obuzima strah zbog »mraka« u savremenoj kulturi? Danas izgleda da su mnogi hrišćani više obuzeti strahom nego verom. Umirite se! Još uvek ima svetla. Bog još uvek živi u našem srcu i Njegovo svetlo blista mnoštvu koje pipa po mraku. Bog još uvek čvrsto drži sve u svojim rukama.

Danas moramo da objavimo ovu vest nade i pobede. Dajmo zavet Gospodu da ćemo biti Njegovo svetlo. Poslušajmo reči Proroka Isaije koje i nas danas pozivaju da budemo svetlost.

(Pročitati stihove iz Knjige proroka Isaije 60,1-3.22)

23. 11.2024.

Mi živimo u vremenu postmodernizma i relativizma. Ono što je apsolutno stavlja se pod znak pitanja i mnogima čak nije ni bitno. Istina je, za mnoge, relativna kategorija. Iako to predstavlja znak blizine Gospodnjeg dolaska, problem ipak nije nov. Još je Pilat postavio poznato pitanje, zabeleženo u Jovanu 18,38: »Šta je istina?« Čudno je što je to upitao baš Isusa Hrista, koji je izvor sve istine i sama istina. U trenutku kada se suočavamo s poslednjim danima svetske istorije, osigurajmo se, uz pomoć Svetoga Duha, da saznamo odgovor na to pitanje; i ne samo da znamo šta je istina već da znamo i Isusa Hrista, svoga Gospoda. On je rekao: »Ja sam put, istina i život; i niko neće doći Ocu do kroza me« (Jovan 14,6).

Bog je pozvao našu Crkvu da objavljuje tu dragocenu istinu. Nama je rečeno da su u »posebnom smislu adventisti sedmog dana postavljeni u svetu kao stražari i nosioci svetlosti. Njima je poverena poslednja opomena svetu koji propada. Njih je obasjalo prekrasno svetlo sa stranica Božje reči. Njima je povereno delo najsvećanije prirode – objavljivanje prve, druge i treće anđeoske

poruke. Nijedno drugo delo nije važnije od toga. Oni ne smeju dozvoliti ničem drugom da obuzme njihovu pažnju.« (EGNJ, 9T 19)

Uz pomoć Božje blagodati, mi sami treba da steknemo potpuno razumevanje vesti istine koja nam je poverena da bismo je objavili svetu. Treba da upoznamo Hrista koji je Istina. On sam je rekao: »I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti« (Jovan 8,32). Kakve li prednosti da upoznamo svoga Gospoda, da upoznamo istinu, i da čekamo Drugi dolazak našeg prekrasnog Prijatelja i Spasitelja, Isusa Hrista, koji nas sjedinjuje u svedočenju za istinu!

30. 11.2024.

Pre nego što je sebe predao na žrtvu, Isus se molio svome Ocu: »Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me ti poslao« (Jovan 17,20.21). Bog je nameravao da obnovi skladan odnos između sebe i svojih stvorenja. Pavle piše: »Jer je on mir naš, koji oboje sastavi u jedno, i razvali plot koji je rastavljao, neprijateljstvo, telom svojim. Zakon zapovesti naukama ukinuvši; da iz oboga načini sobom jednoga novoga čoveka, čineći mir i da pomiri s Bogom oboje u jednom telu krstom, ubivši neprijateljstvo na njemu« (Efescima 2,14-15). Hristos želi da sruši ljudske prepreke koje nas odvajaju od Njega i jedne od drugih.

Na dan Pedesetnice, prilikom propovedanja jevanđelja, nestale su sve jezičke barijere i ljudima je bilo omogućeno da čuju i da razumeju (Dela 2,7-11). U Kornelijevo dom, Petar je shvatio Božju nameru da ukloni rasne i društvene barijere: »Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko, nego u svakom narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu« (Dela 10,34.35). I konačno, Pavle naglašava: »Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste.

Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu« (Galatima 3,27.28). Jedinstvo među vernicima je najveći dokaz preobražavajuće sile Isusove istine. Jedinstvo Božjeg naroda pokazuje svetu da je Isusova služba zaista od Boga (Jovan 17,21).

Prilikom svog Drugog dolaska, Isus želi da zatekne sjedinjen narod pun ljubavi, koji je objavljivao Njegovu istinu celom svetu i završio delo koje mu je bilo povereno.

Moja je molitva da tada i nama budu upućene Njegove reči: »Dobro slugo dobri i verni... uđi u radost gospodara svojega!« (Matej 25,21).

7. 11.2024.

U jednoj od naših crkava jednostavna staklena vrata odvajala su bogomolju od predsoblja. Neki vernik, ne videći staklo koje ga je odvajalo od prostorije u koju je želeo da uđe, udario je u njega i delići staklene pregrade rasuli su se na sve strane.

Život bi bio mnogo jednostavniji kada bi sve bilo onako kako izgleda. Ono što vidimo često ne odražava stvarnost, skriveni činioци određuju događaje i ponašanje. Kako da onda prepoznamo dublje dimenzije života?

Život je borba između dobra i zla, stalna tema bezbrojnih filmova i videa, koje industrija zabave izbacuje na tržište. Mi možemo sanjati o životu kakav želimo pružiti sebi, svojoj porodici, zajednici, ali često ostajemo bespomoćni pred naletima zla. Ono raskida veze zajedništva, seje nepoverenje, uništava mir, nanosi bol, tugu i smrt; drži nas u stanju patnje i greha.

Kako da pronađemo izlaz iz tog položaja? Odgovor se nalazi u Pavlovim rečima: »Reč istine, jevanđelje spasenja vašega« (Efescima 1,8).

Jevanđelje opisuje trajni duhovni sukob, sukob između Boga i jednog neprijatelja kome Biblija daje mnoga imena, na primer: Sotona, zmija, aždaha, bog sveta ovoga. Pošto ga pokreću zavist i oholost, njegov je osnovni cilj da zauzme Božje mesto.

Namera neprijatelja jasno je pokazana u izveštaju o Isusovom kušanju u pustinji: Sotona želi da obožavamo njega umesto Boga (Matej 4,8-10). On optužuje Boga da nije dostojan poverenja i osporava Božje pravo na sveopšte obožavanje. Stavlja pod sumnju božansku istinu, napada Njegovu Reč, Njegov zakon, Njegov narod. Knjiga Elen G. Vajt *Velika borba* daje istorijski pregled o tome kako su Sotonini napadi na Boga i Njegovu istinu uticali na istoriju ljudskog roda ali i Hristove Crkve.

Upravo zbog tog sukoba, život nas stavlja pred izbor hoćemo li živeti za Boga ili za Njegovog neprijatelja. Pošto su se adventisti opredelili za Boga, sjedinjuje ih poznanje Božje istine. Mi se ne trudimo da samo upoznamo Božju istinu nego i da rastemo u poznavanju istine. I mi smo se danas ovde okupili jer nas sjedinjuje i povezuje poznanje Božje istine i želimo da rastemo u njoj. Zato iskoristimo svaki trenutak ovog svetog dana da je bolje upoznamo i da proslavimo Onoga koji nam ga je dao.

14. 11.2024.

Jednog dana, Isus je hodao granicom između Judeje i Samarije. „A kad ulazaše u jedno selo sretoše Ga deset gubavih ljudi, koji staše izdaleka, I podigoše glas govoreći: Isuse učitelju! Pomiluj nas. I videvši ih reče im: Idite i pokažite se sveštenicima. I oni idući očistiše se. A jedan od njih videvši da se isceli povratio se hvaleći Boga glasno, I pade ničice pred noge Njegove, i zahvali Mu. I to beše Samarjanin. A Isus odgovarajući reče: Ne isceliše li se deseterica? Gde su dakle deveterica? Kako se među njima koji

ne nađe da se vrati da zahvali Bogu, nego sam ovaj tuđin?» (Luka 17,12-18)

Važno je da zapazimo da su svih deset gubavaca zapomagali i molili Isusa da im pomogne. Na granicama neznabožačkih zemalja, ova mešovita grupa društvenih izgnanika sustigla je Isusa i molila Ga da ih izleči. Isus je odgovorio na njihovu molbu i vratio im zdravlje. Ali, Biblija kaže da se „jedan od njih, videvši da se isceli, povrati hvaleći Boga glasno».

Još jedna važna pouka u ovoj priči je da je samo jedan gubavac „video» da se izlečio. Sigurno da drugi nisu mogli da ne vide čudesan način na koji je guba napustila njihovo telo. Morali su da vide. Reč koja se koristi u ovom izveštaju znači mnogo više od običnog posmatranja, ona znači opažanje. Reč predlaže da je jedan gubavac razumeo značenje čuda. Kada je gubavac razumeo šta mu se stvarno dogodilo, on se ispunio zahvalnošću. Ostalih devet možda su videli, ali nisu dovoljno dugo razmišljali o čudu. Jedan gubavac lično se vratio i zahvalio svom Lekaruru proslavljanjem koje je bilo glasno i jasno. Značajno pitanje koje je Isus postavio glasi: „Gde su dakle devetorica?»

Elen Vajt, u *Čežnji vekova*, kaže, „Dao je sva bogatstva neba da ih otkupi, pa ipak su ravnodušni prema Njegovoj velikoj ljubavi» (str. 293). Možda Spasitelj i danas postavlja isto pitanje. Gde su vernici? Gde su ljudi koji dolaze sa srcem punim zahvalnosti? Gde su ljudi koji su tako duboko dirnuti Božjom milošću na Golgoti da im je otkupljenje jedina tema vredna razgovora? Gde su oni čiji su životi promenjeni istinom jevanđelja?

Da li smo ti i ja ovakvi vernici? Da li smo došli u Božji dom ispunjeni zahvalnošću? Ako jesmo zapevajmo Mu pesmu hvale, pesmu koja dolazi iz srca koje shvata šta je Bog učinio za njega.

21. 11.2024.

Jeronim, poznati prevodilac Biblije, počeo je svoju službu u malom gradu Vitlejemu, gotovo četiri stoleća posle vremena u kome je Isus hodao u njemu i četrnaest vekova posle rođenja cara Davida. Jeronimu su bile potrebne dvadeset i tri godine da dovrši svoj prevod Biblije s grčkog i jevrejskog na latinski ostvarujući tako san da »svojim latinskim čitaocima pruži skriveno blago«. Njegov prevod, Vulgata, vekovima je bio cenjen i upotrebljavan kao službeni latinski prevod.

Jeronim je voleo celu Bibliju, ali je posebno uživao u Psalmina. Njegov omiljeni tekst bio je Psalam 1,2: »Nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noć.« Jeronim je, kao i psalmista, znao da je vreme provedeno s Božjom reči ključ za radostan doživljaj.

Dok je stajao na obali Jordana, spreman da izrailjski narod uvede u Obećanu zemlju, Isus Navin je dobio sličnu poruku: »Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć... jer ćeš tada biti srećan na putevima tvojim i tada ćeš napredovati.« (Isus Navin 1,8)

Ako želite da budete srećni, ako stvarno želite da uspete, neka vam na prvom mestu bude proučavanje Božje reči. Slično Jeronimovim čitaocima, ustanovićete da je Božja reč prepuna sakrivenog blaga koje očekuje da bude otkriveno. Verujem da ćemo i ovoga jutra u okviru Subotne škole otkriti nova blaga Njegove reči.

28. 11.2024.

Za cara Jezekiju i stanovništvo u Jerusalimu izgledi su bili vrlo rđavi. Severno izrailjsko carstvo palo je pred asirskom najezdom i sad je predstavnik asirskog cara stajao pred jerusalimskim bedemima, zahtevajući Jezekijinu predaju. Držeći se u veri za Boga, Jezekija je odbio zahtev.

»U što se dakle uzdaš, te si se odmetnuo od mene«, rugao se Asirac. »Ali su prazne reči da imaš savete i sile za rat.« Onda se upitao da li Jezekija čeka da ga Egipćani spasu? Ako se oslanja na Egipat, upozorio ga je, doživće da se oslanja na slomljenu trsku koja probada i prodire u dlan onoga ko se na nju osloni (2. o carevima 18,18–21). Zatim je pozvao narod na predaju i zapretio opsadom ako odbije zahtev. Na kraju je čak tvrdio da je Božja volja da se predaju.

Međutim, Jezekija je ostao nepokolebljiv u svojoj veri. Umesto da neposredno odgovori na asirsku pretnju, on se molio. Bog je obećao izbavljenje i sledeće noći sto osamdeset i pet hiljada asirskih vojnika umrlo je u snu. Preživeli su se brzo vratili svojim domovima.

Jezekija se u teškim prilikama ponašao slično Davidu. Možda je čak i čitao 56. psalam da bi se ohrabrio. Na koga se Jezekija oslanjao? Nije se oslanjao na trsku koja se može slomiti, već na Boga koji će ga voditi.

Ove posebne subote došli smo u Božji dom sa zahvalnošću za Njegovu brigu i vođstvo u prethodnom tromesečju i molitvom da nas vodi u vremenu koje je pred nama. Budućnost je neizvesna, ali dok danas obnavljamo svoj zavet sa Gospodom, mi potvrđujemo da se na Njega oslanjamo.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Priprema Odeljenje za Subotnu školu pri Glavnom
odboru Umnoženo u kancelariji izdavača - 2024.
Za internu upotrebu